

Any rera any, per l'Onze de Setembre, Diada Nacional de Catalunya, honorem en Rafael Casanova i amb ell tots els que lluitaren, no sols en la defensa de Barcelona, sinó en aquella llarga i sagnant guerra coneguda com "Guerra de Succesió".

Igualment, al "Fossar de les Moreres" mantenim viu el record de tots aquells que moriren lluitant en defensa de les llibertats, no sols de Catalunya, sinó dels antics Regnes de la Confederació Catalano-aragonesa, i de re-
truc, de Castella-Lleó-Galícia.

Encara que és un fet força divulgat, potser no està del tot explicat. Vull dir que es coneix l'aspecte anecdòtic, singular, d'una Catalunya, millor, Barcelona, lluitant per les llibertats catalanes... Naturalment que d'aquesta manera, els centralistes, els Imperialistes, tenen uns arguments per presentar-nos als catalans com a separatistes... que és una veritat a mitjes... o una mitja mentida... Vull dir que quan més agut és l'esperit centralista, més separatistes hi ha a Catalunya; no sé si queda clar, potser dient que els separatistes els creen, els fabriquen al centre, que és un producte del centralisme, queda molt més clar.

La Guerra de Succesió, no fou una guerra localitzada, fou una guerra Mundial. Si, doncs es va combatre per les Amèriques, a l'Àsia i també a l'Àfrica. No sé si a l'Oceania, però crec possible que sí.

Per un costat lluitaven França i els partidaris de Felip V, tant a la península com a les Colònies d'Ultramar; per l'altre l'Imperi Austríac, Holan-

da i l'Anglaterra, i els Regnes de l'Antiga Confederació. Catalunya, Aragó, València, Les Illes i, també, els regnes italians, on la influència catalana era molt acusada.

Catalunya va fer un tracte, el de Gènova, amb Anglaterra, en el qual el rei anglès es comprometia a fer respectar les llibertats catalanes, fos quin fos el resultat de la guerra.

El resultat de la guerra ja el sabem i encara, en certa manera el sofrim. I Anglaterra no va fer honor al Pacte de Gènova, i ens va deixar plantats.

Però no és això el que vull resaltar, penso, i és ben cert, que a la Barcelona de 1714, a més de barcelonins, també hi havia catalans de totes les comarques; gent del Rosselló, del Conflent, de la Cerdanya;

